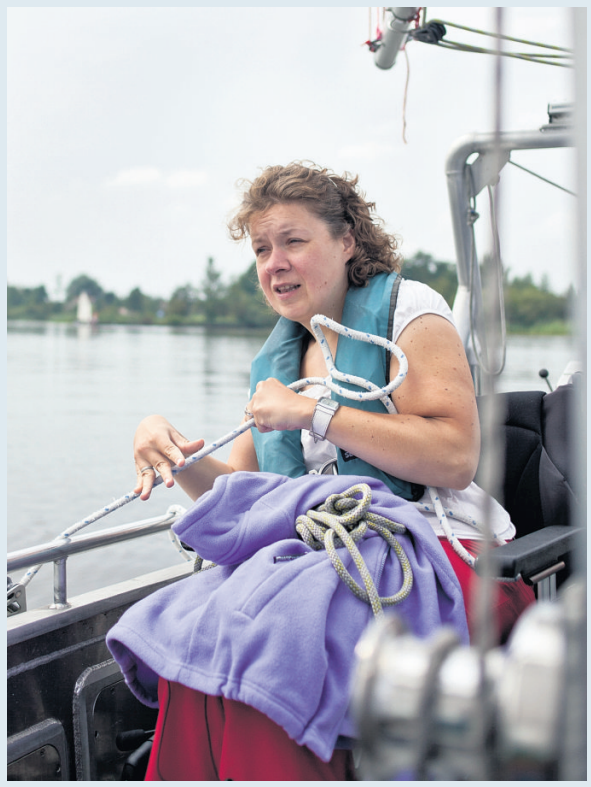

In een rolstoel op de zeilboot of met een geïmproviseerde waterski het water op: SailWise organiseert watersportvakanties voor gehandicapten. FOTO JERRY VAN DER WEERT

‘Als je blind bent en in je eentje een zeilboot wilt besturen, dan kan dat hier’

Marianne Lamers

Tim Berkvens zit er helemaal doorheen. De 17-jarige jongen hangt dubbelgevouwen in een rolstoel, met zijn neus op zijn knieën. Ik ben misselijk, zegt hij zachtjes, als hij opkijkt. Op de vraag waarvan hij dan toch zo uitgeput is, verschijnt er een grote glimlach op zijn gezicht.

Het is woensdagavond en de watersportweek van SailWise op het Robinson Crusoe-eiland op de Loosdrechte plassen heeft net een van zijn hoogtepunten bereikt. Vandaag was het weer eindelijk zo goed dat er gewaterskied kon worden. En dat kost iemand die spastisch is, in een rolstoel zit, of die net zoals Berkvens een spierziekte heeft, meer energie dan iemand zonder handicap.

SailWise is een nonprofit vrijwilligersorganisatie die sinds de oprichting in 1975 watersportvakanties organiseert voor mensen met een beperking of een chronische ziekte.

Hans Beunderman (61) is dit jaar voor het eerst vrijwilliger op Robinson Crusoe: “Als je blind bent en je wilt in je eentje een zeilboot besturen, dan kan dat hier. Er wordt hier niet gekeken naar wat je niet kunt, maar naar wat je wel kunt. Dat maakt het zo sterk.”

En dus stapte Berkvens vandaag op de waterski en sloot zijn triomftocht af met twee gestrekte armen in de lucht vergezeld door een oerkreet. Hij is de enige die het nachtzeilen vanavond moet missen. Als Berkvens zijn bed opzoekt, rollen Ronald van Kollenburg (46), Margreet Bos (38) en Anja van Wijk (22) enthousiast hun rolstoelen alweer de steiger op om aan boord te gaan van een van de zeilboten, trimarans en kano’s die in het water liggen.

Met behulp van een tillift en drie van de tien vrijwilligers wordt Kollenburg in een van de boten geholpen. Bos en Van Wijk rollen zelf hun stoel het dek op van de aangepaste zeilboot, over de speciaal daarvoor gemaakte aluminium loopplank.

Later op de avond, bij het kampvuur, vertelt Jan Kweekel (61) over zijn blindheid, over de wind die hij voelt als hij in een boot zit, over het deinende water onder hem. Eerder op de dag maakte hij een tocht in een trimaran. Kweekel komt al meer dan vijftien jaar op Robinson Crusoe: “Het is mijn favoriete vakantie.”

De volgende ochtend wordt weer fanatiek ingetekend op de boten. En ook het waterskimoment breekt weer aan. Berkvens – weer helemaal de oude – is ditmaal toeschouwer; vandaag zijn anderen aan de beurt. Kollenburg, na twintig jaar een oude rot op Robinson Crusoe maar niet minder enthousiast, zit met duikpak al klaar in zijn rolstoel.

Op de aangepaste waterski – een duikplank met een stoeltje erop – gaat hij even later samen met vrijwilliger Sandra Remijn (38) volledig uit zijn dak. En ook Wim de Haan (56), de vriendelijke, autistische man die tot nu toe wat stilletjes om zich heen heeft gekeken, heeft zo zijn momentje. Zodra de speedboot optrekt, gaat hij op de plank staan en trekt hij de grootste glimlach die hij in de afgelopen 24 uur heeft laten zien. Dan is Kweekel aan de beurt. Op de tast en met hulp van een vrijwilliger wordt hij op de plank geholpen. Met de zon op zijn gezicht, de ogen gesloten, de wind in zijn haren en het water onder zich zoeft hij over de plas.